

ŞEDD-İ ARABAN ŞARKI

AĞIR AKSAK

ÂTEŞ-İ AŞKINLA EY ŞÜH-İ ŞENİM

MÜZİK: HÂŞİM BEY

♩ = 72

Â_ TE_ Şİ AŞ_

KİN_ LA EY ŞÜ_

Hİ ŞE_

(saz ...)

NİM

MIS_ Lİ FER_ OL_ ME VAR HAD AY_

OL_ DU DAĞ_ LAR RİL_ MA YOK_ DUR

MES_ BEN_ KE_ DE_

1. (saz ...) 2. (saz ...)

NİM NİM A_ MAN A_ MAN A_ MAN

ÇÂ RE NE SEV_

DİM E_ FEN_ DİM

(saz.)

SUÇ BE_

NİM

(saz.)

ARANAĞMESİ

A..MAN (SON)

1. 2.

stuna

ÂTEŞ-İ AŞKINLA EY ŞÜH-İ ŞENİM
 MİSL-İ FERHÂD OLDU DAĞLAR MESKENİM
 ÇÂRE NE SEVDİM EFENDİM SUÇ BENİM
 ÖLME VAR, AYRILMA YOKDUR, BENDENİM

VEZNİ: Fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

ŞÜH-İ ŞEN: Nazlı, oynak güzel

MİSL-İ FERHÂD: Ferhâd gibi

MESKEN: Ev, oturulan yer

BENDE: Kul, köle